

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14073,Organizacja-ViS.html>
19.05.2024, 08:21

Organizacja ViS

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Organizacja ViS (Victoria i Solidarność), porozumienie kilku warszawskich zakładów pracy z Pragi-Południe zawiązane na pocz. 1982. Należały do niego m.in. Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telekomunikacyjnych i Zakłady Elektroniczne Warel. Organizacja skupiała też młodych działaczy „S” z Uniwersytetu Warszawskiego i PAN. Liderem grupy był Michał Gruszczyński (PAN), poza nim współzałożyciele: Wojciech Bałandynowicz, Krzysztof Laskowski, Julia Semil, Wiesław Górecki i Piotr Izgarszew; w V 1982 dołączył Maciej Jankowski. Organem ViS było pismo „ViS „Spojrzenie na...” Wiosną 1982 członkowie ViS poprzez Barbarę Malak nawiązali kontakt z ukrywającym się Zbigniewem Bujakiem, dzięki czemu organizacja otrzymała pieniądze na prowadzenie działalności. Współpracując z Grupami Oporu Solidarni nawiązano kontakt z podziemną „S” z Płocka. Program organizacji był zgodny z koncepcją społeczeństwa podziemnego. Propagowano zwalczanie osób popierających władzę, apelowano przygotowanie się do strajku generalnego, przeciwstawiając się jednocześnie zbyt szybkiej jego organizacji. Po demonstracjach 31 VIII 1982 w organizacji nastąpił podział zadań: M. Gruszczyński odpowiadał za kontakty z zakładami pracy, K. Laskowski za współpracę z RKW Mazowsze i Grupami Oporu Solidarni, W. Bałandynowicz za kontakty z MRKS, a J. Semil ze środowiskiem adwokackim. Jesienią 1982 poprzez Zdzisława Dubieleckiego nawiązano kontakt z zakładami pracy na Mokotowie – m. in. ze Spółdzielnią Pracy Elektromechaniki Samochodowej, Zakładem Maszyn i Urządzeń Technicznych Unitra-Unima i Miejskim Przedsiębiorstwem Oczyszczania. 5 III 1982 w lokalu konspiracyjnym należącym do ViS doszło do spotkania Aleksandra Małachowskiego ze Z. Bujakiem, które skończyło się zatrzymaniem Z. Bujaka przez SB, a nast. jego ucieczką. ViS został rozbity wiosną 1983; aresztowano wówczas m.in.: W. Bałandynowicza, K. Laskowskiego, W. Ilkiewicza, M. Jaszczuka, M. Jankowskiego i M. Gruszczyńskiego; wszystkich

zwolniono na mocy amnestii w VII 1983. Z powodu braku kontaktów ze środowiskami robotniczymi nie powiodły się późn. próby kontynuowania działalności (m.in. wydano kilka n-rów pisma) i działalność porozumienia wygasła.

Jan Olszek

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)